

[Thorkil Kristensen.]

at studere, saa godt vi kan det, de Erfaringer, man har gjort paa dette Omraade i Udlandet. Jeg skulde tro, at det vilde være nødvendigt at supplere dette Studium med en nøjere Undersøgelse, f. Eks. af de danske kooperative Virksomheders Kapitalforhold. Som jeg omtalte i min Ordførertale ved første Behandling, er Egenkapitalerne meget ofte bogført med forholdsvis ringe Beløb, idet man har foretaget betydelige Afskrivninger, hvad der ikke har været noget at sige til, saa længe det ikke er Formuerne og deres Afkastning der er Genstand for Beskatning. Men det vil selvfølgelig blive et andet Spørgsmaal, hvis man kommer ind paa et Skattesystem i den Retning, som jeg antydede; om det bliver det endelige Resultat, kan jeg ikke vide. Vi er villige til at gaa ind i en fordomsfri Behandling af dette Spørgsmaal, men jeg beder altsaa den højtærede Minister stille dette Materiale til Raadighed, og jeg anmoder den højtærede Minister om her i Tinget i Dag at fremsætte en klar Udtalelse om, hvorvidt han er villig dertil.

Den eneste Grund, jeg kan se til, at det konservative Parti absolut vil have en Løsning i Forbindelse med den nuværende Gennemførelse af Udskrivningsloven for 1948—49, skulde være den, at man ønsker, at den nye Beskatning skal træde i Kraft saa snart som muligt. Dette Ønske deler vi fra Venstres Side. Det kan naturligvis ikke begrunde, at man i Hastværk gennemfører en Ordning, som ikke er og ikke kan være gennemtænkt og gennemdrøftet, men man kan jo opnaa det samme paa en anden Maade. Vort Synspunkt er, at de Drøftelser, vi nu gaar ind i i det kommende Folketingsudvalg, bør fortsættes gennem Foraaret og Forsommeren saa lang Tid, som vi skal have for at arbejde Spørgsmaalet igennem. Jeg regner med, at vi herved kan naa frem til en Løsning, der af et stort Flertal af dette høje Ting kan erkendes som den mest retfærdige, man kan finde, og selv om det først skulde blive engang til Efteraaret, mener vi fra Venstres Side, at Beskatningen skal træde i Kraft allerede fra og med Skatteaaret 1948—49.

Vi vil foreslaa, at dette sker, selv om den nye Ordning først skulde blive vedtaget her i Rigsdagen til Efteraaret, og jeg opfordrer den højtærede Finansminister til at udtale sig om, hvorvidt ogsaa Regeringen kan tiltræde, at en saadan Ordning, som vi nu forhaabentlig kan arbejde os frem til, kommer til at gælde fra og med Skatteaaret 1948—

49. Der er jo ikke noget i Vejen for at foretage en Efterbeskatning, selv om Paaligningen paa dette specielle Punkt foregaar noget senere, end det ellers plejer at ske. Derved har man saa opnaaet det, som alene kan være den saglige Begrundelse for, at det konservative Parti ønskede Spørgsmaalet løst nu. Men vi opnaar samtidig noget andet og vigtigere, nemlig at den nye Ordning bliver Resultatet af en grundig Overvejelse.

Jeg vilde meget fraraade, at man i Stedet for paa denne Maade nu at løse Problemet viser det tilbage til f. Eks. Skattekommissionen, der jo har saa mange Problemer at arbejde med, idet jeg frygter, at Spørgsmaalets Løsning i saa Fald vilde trække i Langdrag. Skattekommissionen har andre Ting at tage sig for, og dette er et saa specielt Problem, at der ikke er Spor til Hinder for, at det kan løses isoleret. Den høje Regering har jo for nylig paa et andet Punkt vist, at den ikke var bange for at tage specielle Spørgsmaal ud af Skattekommissionen, idet den har nedsat en speciel Grundskyldskommission til at tage sig af dette Spørgsmaal. Man maa ogsaa med i hvert Fald mindst lige saa stor saglig Begrundelse kunne udtage Spørgsmaalet om kooperative Virksomheders Beskatning til særlig Behandling; det er dog et mere isoleret Problem end hele det store Grundskyldsspørgsmaal.

Jeg opfordrer altsaa Regeringen til at medvirke til, at Folketinget paa denne Maade faar Lejlighed til virkelig at arbejde Spørgsmaalet igennem, og at den nye Ordning saa maa blive gjort effektiv fra og med det kommende Skatteaar. Dermed er opnaaet det, som det konservative Forslag tilsigter, men det er opnaaet paa en bedre Maade, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod Det konservative Folkepartis Forslag og medvirker til en Løsning paa den Maade, jeg her har skitseret.

Axel Sørensen: Naar det ikke har været muligt for Udvalget at naa til en enig Løsning med Hensyn til de mange Lovforslag om Skatter, saavel af direkte som af indirekte Art, maa det ses paa Baggrund af den korte Tid, der blev levnet Udvalget inden den 1. April. Jeg maa dog indskyde den Bemærkning, at man principielt heller ikke var enig om de enkelte Lovforslag. Sagligt set var man enig om, at der burde finde en Realitetsbehandling Sted ikke alene af Regeringens, men ogsaa af de privat indbragte Lovforslag. Et saadant Tilsagn kunde vi tiltræde inden for mit Parti, fordi vi mente det rimeligt at medvirke til, at der søges